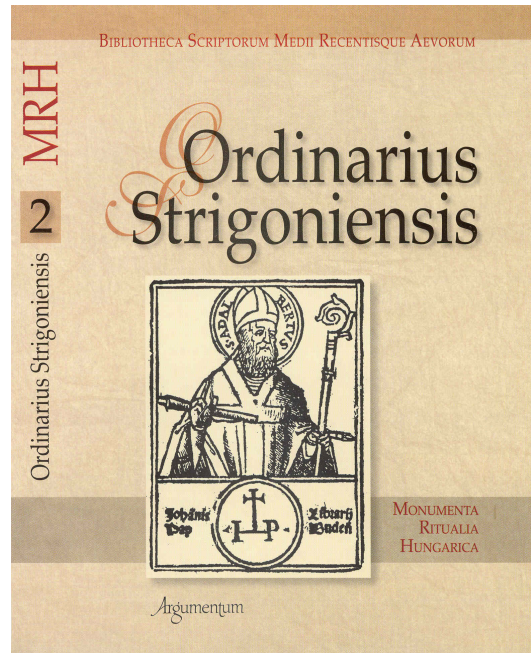

MONUMENTA RITUALIA
HUNGARICA II.

Ordinarius Strigoniensis

*Impressum pluries Nurebergae, Venetiis et Lugduni
annis Domini 1493–1520 (RMK III Suppl. I 5031,
RMK III 35, 134, 165, 166, 238)*

- FÖLDVÁRY MIKLÓS ISTVÁN (kiad.)
- Argumentum Kiadó, Budapest 2009
- (Monumenta Ritualia Hungarica II – Bibliotheca Scriptorum Medii Recentisque Aevorum XVII)
- Keményfedelű, cérnafűzött
- 80 (bevezető) + 188 (szöveg) + 16 (mutatók) oldal
- 8 fekete-fehér illusztráció
- ISBN 978-963-446-518-8
- Ára: 4000 Ft

Az ordináriuskönyv a virágzó középkor liturgiájának legjellemzőbb normaszövege. Mintegy a XII. századtól kezdve ebben a műfajban egyesültek mindazok a szövegtípusok, amelyek a liturgiavégzés másodlagos forrásaként a szertartások tételválogatását, szimbolikus, történeti vagy elméleti magyarázatát, szereplőit, zenei megvalósulását, térbeli helyzetét vagy tárgyi környezetét rögzítették. A magyar középkorból ilyen könyvek csak kis számban maradtak fenn, így minden ismert forrás kiemelkedő jelentőséggel bír. Ezek egyike az esztergomi főszékesegyház nyilvánvalóan többször átdolgozott, XV. századi ordináriuskönyve, amely 1520-ig legalább hatszor jelent meg nyomtatásban, előzményeiben pedig legalább a XIV. századig vezethető vissza. Kötetünk e forrásnak minden fennmaradt változatát földolgozó, kritikai kiadása.

A főszöveg az első, nürnbergi kiadásra épül, helyesírása és tipográfiája olvasóbarát, azaz a sorozat gyakorlatával összhangban korabeli elveket valósít meg a korszerű tipográfia eszközeivel, egyaránt megfelelően így a tudományosság és az ismeretterjesztés kívánalmainak. A bevezető tanulmány összegzi a kiadónak a liturgikus normaszövegek történetével és tipológiájával kapcsolatos kutatási eredményeit, majd az esztergomi rítus rövid bemutatása után filológiai-könyvészeti leírást ad a forrás egyes kiadásairól és ma elérhető példányairól. Önálló fejezetben tér ki a szöveg retrospektív mozzanataira, amelyek a könyv kéziratos előzményeire engednek következtetni, majd a kiadás elveit részletezi. Különlegessége, hogy függelékként fordításban is közli az egyházi év rendhagyó szertartásainak leírását. A főszöveget részletes tartalomjegyzék és a liturgikus napok mutatója zárja.

Ordinarius Strigoniensis

During the second half of the Middle-Ages, the Ordinal was the most important directive text that regulated liturgical practice. One of the few surviving examples of this from Hungary is the Ordinarius Strigoniensis (Esztergom Ordinal), which was first printed between 1493 and 1496, but which was rooted in a considerable pre-existing written tradition—as may be assumed by the parallels suggested in many related texts. An immediate ancestor of this printed Ordinal underwent a process of significant modification—possibly to prepare for its first printed edition—but these editorial efforts did not represent a terminus a quo; rather they represented an intermediary phase which transmitted the peculiarities of a hand-written culture to a printed one. This process was characterised both by the conservation of some elements and the abolition of others thought to be obsolete for this particular purpose.

The present volume is based on all the six known editions of the book printed in Nuremberg, Venice and Lyon until 1520.

The text is edited and introduced by liturgical historian and Latin philologist, Miklós István Földváry (1978), adjutant professor of the Latin Department of the Faculty of Humanities at Loránd Eötvös University and member of the Department for Sacred Music at the Ferenc Liszt Academy of Music (Budapest). He is one of the leading personalities for the reinvigoration of the Roman Rite and its Esztergom Use in Hungary.